

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **L. T.**, bývajúcej v M., proti žalovaným **1/ D. L.**, bývajúcej v P., **2/ M. L.**, bývajúcej v P., **3/ A. L.**, bývajúcej v P., **4/ M. J.**, bývajúcej v P., všetky zastúpené JUDr. Rudolfom Maníkom, PhD., advokátom v Košiciach, Jantárová č. 30, **o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29 C 75/2010, o dovolaní žalovaných proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 10. októbra 2011, sp. zn. 8 Co 107/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov uznesením z 28. júla 2011, č.k. 29 C 75/2010-97 návrh žalovaných na prerušenie konania zamietol, keď dospel k záveru, že žalobkyňa napriek tomu, že bol podaný návrh na začatie exekučného konania vedeného na exekútorskom úrade JUDr. Hildegardy Laclavikovej pod sp. zn. Ex 153/2011 s návrhom na zriadenie exekučného záložného práva k nehnuteľnostiam, ktoré sú v podielovom spoluvlastníctve účastníkov konania a sú predmetom tohto súdneho konania, má naďalej postavenie podielového spoluvlastníka k tejto nehnuteľnosti a skutočnosť, že žalovaná v prvom rade voči nej vedie exekučné konanie predajom uvedeného spoluvlastníckeho podielu nebráni tomu, aby súd vo veci ďalej riadne konal.

Krajský súd v Prešove na odvolanie žalovaných uznesením z 10. októbra 2011, sp. zn. 8 Co 107/2011 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu a na dôvažok uviedol, že otázku, či možno alebo nemožno

spoluvlastnícky podiel žalobkyne aj za tohto stavu vyporiadať, bude súd prvého stupňa riešiť práve v prebiehajúcom spore.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podali dovolanie žalované bez konkrétneho odvolacieho návrhu. Namietali, že postupom odvolacieho súdu im bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) a tiež, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), keď potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. Postup súdu nemá podľa názoru dovolateľiek oporu v platnom právnom poriadku ani v dokazovaní, keď odvolací súd opravný prostriedok žalovaných neakceptoval. Uviedol, že aktívne legitimovaným subjektom na vedenie konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva bude úspešný kupujúci z dražby predmetného bytu a súd nebral do úvahy, že žalobkyňa v súčasnosti nemá oprávnenie so spoluvlastníckym podielom nakladať, pretože jej to súdna exekútorka zakázala.

Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že napadnuté uzneseniu odvolacieho súdu považuje za vecne správne a podanie žalovaných je účelové. Uviedla, že v exekučnom konaní podala námietky ktorým bolo vyhovené, žalovaná 3/ však podala proti takému uzneseniu súdu dovolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorí sú zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), predovšetkým skúmal, či dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2

písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Dovoláním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z týchto rozhodnutí, prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodit'.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád vymenovaných v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p.. Ak je konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovoláním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Dovolací súd však nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v § 237 O.s.p. Nezistil ani podmienky prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Treba uviesť, že z hľadiska posúdenia existencie niektorej z uvedených procesných vád ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, nie je významný subjektívny názor účastníka o tom, že v konaní došlo k jednej z týchto vád ale len jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že konanie je skutočne postihnuté niektorou z taxatívne vymenovaných vád. Žalované existenciu procesných vád konania v zmysle § 237 okrem písm. f/ O.s.p. netvrdili a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva. Dovolací súd sa preto zameril na dovolateľkami vytykanú vadu konania odňatia možnosti konať pred súdom.

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať procesné práva, ktoré mu dáva Občiansky súdny poriadok. V zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd

je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti uplatnenia ich práv [napr. vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), právo byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.), na to, aby im bol doručený rozsudok do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)]. Z obsahu spisu nevyplýva, že by oba nižšie súdy v prejedávanej veci v prípade žalovaných nerešpektovali niektoré z týchto práv. Dovolateľky v dovolaní namietali, že rozhodnutím odvolacieho súdu o neprerušení konania im bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Ustanovenie § 109 ods. 2 O.s.p. uvádza prípady, (procesné situácie), v ktorých pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť. Okrem iného tak môže urobiť vtedy, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu (§ 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Súdy nižších stupňov vychádzajúc z vyššie citovaného ustanovenia dospeli k záveru o nedôvodnosti návrhu na prerušenie konania, s náležitým odôvodnením svojho právneho názoru, keď poukázali na predmet konania v prejedávanej veci a v nadväznosti naň na možnosť samostatného riešenia prejudiciálnej otázky, bez viazanosti, na jej vyriešenie v inom konaní.

Odňatie možnosti pred súdom konať nemožno vidieť v právnych záveroch, na ktorých prvostupňový ako aj odvolací súd založili svoje rozhodnutie. Ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. dáva odňatie možnosti konať pred súdom do súvislosti výlučne s faktickou procesnou činnosťou súdu, a nie s právnym hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Právne posúdenie veci súdom je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti a nemôže zakladať dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., pretože súd neporušuje žiadnu procesnú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona, ani procesné právo účastníka.

Keďže existencia dovolateľkami namietanej vady konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. sa v dovolacom konaní nepreukázala, nemožno prípustnosť dovolania vyvodiť ani z tohto ustanovenia.

Pokiaľ dovolateľky namietali tiež nesprávne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) dovolací súd udáva, že tento dôvod je prípustným dovolacím dôvodom, ktorý možno však uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné, sám však prípustnosť dovolania nezakladá.

Dovolanie je v Občianskom súdnom poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmaniu a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Keďže v danom prípade nie je dovolanie podľa § 239 O.s.p. prípustné a vada konania v zmysle § 237 O.s.p. zistená nebola, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaných podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný odmietol. Vzhľadom na úpravu dovolacieho konania nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky o trovách dovolacieho konania nerozhodoval z dôvodu, že dovolaním napadnuté uznesenie nie je rozhodnutím, ktorým by sa konanie medzi účastníkmi končilo. Vo veci bude ďalej konať súd prvého stupňa, ktorý rozhodne aj o trovách doterajšieho konania, t.j. vrátanie trov dovolacieho konania v súlade s úpravou zakotvenou v § 151 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. augusta 2012

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Mgr. Patrícia Špacírová